

CHƯƠNG I

Bóng đêm sập xuống những mái nhà lớn, nhỏ, thấp, cao nằm rải rác dọc theo con sông Phượng. Tiếng côn trùng rì rả tấu lên khúc nhạc đầu mùa, gây chút xáo trộn trong cái phố núi không tên vốn quanh năm bình lặng này. Hẳn là vậy, người thị trấn Đồng Hoa đã dựa theo lời một bài hát “*phố núi của tôi chưa thành tên gọi*” để đặt phố núi này là “phố Núi không tên”. Rồi người Việt ta vốn thích vắn tắt, sau gọi rút gọn lại là phố Núi. Phố Núi chưa có tên trong bản đồ hành chính tỉnh, nhưng đã là cái tên mật thiết trong lòng mỗi người dân thị trấn Đồng Hoa.

Đồng Hoa là thị trấn của một huyện miền núi có diện tích rộng mênh mông, thuộc địa hình bán sơn bán địa giống như trăm nghìn vùng đất vùng sâu vùng xa của Tổ quốc. Đã ngàn năm nay, Đồng Hoa tồn tại trong trời đất với một vẻ đẹp thiên nhiên hùng vĩ, có núi rừng xanh tươi bao bọc, có những triền đồi lô xô như bát úp, có suối có sông quanh co uốn lượn. Con sông Phượng chảy dọc thị trấn quanh năm nước trong vắt. Chạy dài một bên bờ là dãy núi Phia Khao sừng sững. Ngay dưới chân dãy núi là những nương bãi xanh mướt mát, mùa nào quả ấy.